

sterede fordringer. Dog finder reglerne i § 518, stk. 2, og § 520, stk. 1, 1. pkt., tilsvarende anvendelse ved arrest i fast ejendom.

Stk. 2. Om arrestens tinglysning gælder reglerne i § 1 i lov om tinglysning nr. 111 af 31. marts 1926. Ved arrest i fordringer finder bestemmelsen i § 524 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Med hensyn til arrest i registrerede skibe gælder reglerne i lov nr. 93 af 29. marts 1957 om skibsregistrering.

§ 617. Arrestrekvirenten er i reglen ikke berettiget til at lade de arresterede genstande tage fra skyldneren. Dog kan fogedretten ved rørligt gods, når de arresterede genstandes beskaffenhed eller skyldnerens person og forhold opfordrer dertil, bestemme, at de arresterede genstande skal tages under bevogtning af fogedretten selv eller af nogen, der hertil af fogedretten beskikkes på skyldnerens bekostning.

§ 625. Arrestforretninger udføres af fogedretten. Bestemmelserne i § 491, stk. 4, om vidner ved fogedforretninger finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den i § 498, stk. 2, givne forskrift er også anvendelig på arrestforretninger.

§ 626. Hvilken fogedret der er pligtig eller berettiget til at foretage arrestforretninger, afgøres efter de i § 487, jf. § 491, stk. 3, givne regler.

§ 628. Arrestforretningen begynder på skyldnerens bopæl eller i mangel af en sådan på hans sædvanlige opholdssted, men kan dog efter omstændighederne, navnlig når der er fare ved opsættelse, eller når skyldneren ikke har bopæl i riget eller står i begreb med at forlade dette, begynde på det sted, hvor personen eller forretningens genstand forefindes.

Stk. 2. Når rekvirenten ønsker det, og hensynet til skyldnerens tarv ikke taler derimod, kan fogedretten beramme arrestforretningen til påbegyndelse på sit kontor, således at skyldnerens udeblivelse uden lovligt forfald medfører virkning efter § 494.

§ 629. Med hensyn til parternes møde under forretningen gælder reglerne i § 492, stk. 1, og § 495.

§ 632. Med hensyn til valget af de genstande, hvori arresten gøres, forholdes der efter de i § 517 givne forskrifter, ligesom der i øvrigt ved arrestforretningers foretagelse, med de af forholdets natur følgende lempelser, gås frem efter de om eksekutionsforretninger i §§ 497-501, 503, 506, stk. 4, 1. pkt., 507 og 518 givne regler.

§ 632. Arrest kan kun foretages i så stor en del af skyldnerens formue, som efter fogedrettens skøn er nødvendig til dækning af fordringen med tillæg af såvel forfaldne som anslåede renter og sandsynlige omkostninger i forbindelse med arrestforretningen, arrestsagen og sagen vedrørende fordringen.

Stk. 2. Fogedretten erklærer de arresterede aktiver for belagt med arrest og vejleder skyldneren om arrestens retsvirkninger, herunder at råden over aktiverne i strid med fordringshaverens ret kan medføre strafansvar.

Stk. 3. Er skyldneren ikke til stede, kan vejledning ske ved skriftlig meddelelse eller ved tilkendegivelse til den, der varetager skyldnerens interesser, jf. § 495, stk. 2.

§ 631. Arresten kan kun udstrækkes til så meget af skyldnerens gods, som behøves til at sikre rekvirentens fordring i forbindelse med de sandsynlige udgifter ved arresten og dens forfølgning.

§ 633. Fogedretten erklærer derefter til fogedbogen de optegnede genstande for belagte med arrest til arrestrekvirentens sikkerhed. Det betyder skyldneren, at han fra nu af ikke uden at udsætte sig for strafansvar kan råde over dem på en måde, som kommer i strid med arrestrekvirentens ret. Er skyldneren ikke til stede, gives der den eller dem, som i henhold til § 495, stk. 2, tilkaldes på hans vegne, pålæg om at give ham en sådan betydning. Efter omstændighederne kan et lignende pålæg gives til tredjemand, i hvis besiddelse det arresterede er.

§ 633. Fogedretten kan bestemme, at arresteret løsøre skal fratages skyldneren, når det må antages, at muligheden for at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet. Løsøret opbevares på fordringshaverens bekostning af fogedretten eller af den, fogedretten bemyndiger dertil.